

מ"ת 28192/11/16 - מדינת ישראל נגד י ד פ

בית משפט השלום בנצרת

מ"ת 28192-11-16 מדינת ישראל נ' פ(עציר)
תיק חיצוני: 482795/2016

בפני	כבוד השופט דניאל קירס
מבקשים	מדינת ישראל באמצעות מתמחה אבישי ז'ינו
נגד	
משיבים	י ד פ (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד יפעת כהן

החלטה

1. בפני בקשה לשינוי תנאי שחרור בתנאים עד לתום ההליכים.

2. הנאשם מואשם בתקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיף 382 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בכתב האישום נטען כי במסגרת יכוח בין הנאשם לבין בת זוגו, הוא תקף אותה בכך שהשליך עליה מכשיר טלפון נייד שפגע בראשה. נטען, כי בהמשך לכך ניסו בני משפחת הנאשם להרגיעו, אך הנאשם, שחמתו בערה בו, לא שעה לנסיונות אלו, ותחת זאת, שב וניסה לתקוף את בת הזוג פעם נוספת ושוב ניסה להשליך עליה מכשיר טלפון נייד, אשר למרבה המזל לא פגע בה. לטענת המאשימה, או אז, וחרף ניסיונות מצד בני משפחתו להרגיעו פעם נוספת, הנאשם שב והכה את בת הזוג בכך שסטר לה בפניה בחוזקה.

3. בדיון ביום 14.11.2016 בפני כבוד השופט **ח' סבאג**, קיבלו הצדדים את המלצת בית המשפט והסכימו לשחרור הנאשם בתנאים מגבילים, שעיקרם מעצר בית אצל דודתו בדימונה. הסנגוריה ביקשה לערוך בעניינו של הנאשם תסקיר שיבחן את תנאי השחרור ואת שילובו של הנאשם במסגרת טיפולית שתותאם על ידי שירות המבחן. בית המשפט נתן להסכמות תוקף של החלטה והורה על הגשת תסקיר מעצר.

4. קצינת המבחן המליצה להתיר לנאשם לחזור להתגורר בביתו בכפוף לצו פיקוח מעצר למשך 6 חודשים, במהלכם ישולב בקבוצה טיפולית בשירות המבחן. כן ציינה שתי חלופות שהוצעו בידי הנאשם: מגורים אצל גיסתו (אשת אחיו) המתגוררת בעפולה מרחק משמעותי מביתם של בני הזוג; ואחותו של הנאשם, המתגוררת בעפולה במרחק הליכה מביתם של בני הזוג.

5. הסנגורית טענה כי מדובר באירוע האלימות הראשון בין בני הזוג, וכי הם היו בגילופין בעת האירוע הנטען. לא היה נזק רפואי אשר הצריך טיפול, ומדובר, מבלי שהסנגורית הקלה ראש בחומריתה של אלימות במשפחה, ברף הנמוך של עבירות אלה. נטען כי דו"ח הערכת המסוכנות בקשר לנאשם מצביע על מסוכנות נמוכה. לטענת הסנגורית, הלחץ להגיש כתב האישום שבנדון מקורו בעברו של המשיב. נטען כי העבר המכביד של הנאשם היה בשנת 2006, והאירוע מושא ענייננו התרחש בתקופה שבה ביצע עבודות שירות בגין תקיפת כתב טלוויזיה. נטען כי הדרך הטיפולית היא שבסופו של דבר שתואיל לו, למשפחתו ולמערכת כולה. הסנגורית הפנתה להתרשמות קצינת המבחן מכנות ואוטנטיות אצל בת הזוג בענין יחסיה עם הנאשם ובקשר להכרח בטיפול, ולהתרשמותה מכך שהאישה רואה במעצר מנוף לטיפול ולא תהסס לעדכן את המשטרה אם תהיה הפרה מצדו של הנאשם. הסנגורית לא ביקשה מבית המשפט לאמץ את המלצת קצינת המבחן בענין החזרתו של הנאשם לבית הזוג, אלא ביקשה לאמץ את החלופה לפיה יעבור למעצר בית קרוב למשפחתו, אצל גיסתו.

6. המאשימה מתנגדת לבקשה. היא מטעימה כי בני משפחת הנאשם סירבו לשתף פעולה בחקירה. נטען כי משפחת הנאשם, ואף בת הזוג, חרף הסרטון והראיות הברורות שהוצגו בפניהם, מגוננים על הנאשם וטוענים שהוא לא תקף אותה וכי הם לא רואים בסרטון כל אלימות. בחקירתה אישרה בת הזוג כי התקשרה למשטרה בעבר וכי לא מדובר באירוע בודד, אך לא הגישה תלונות למשטרה. המאשימה רואה חומרה יתרה בכך שנפגעת משלימה עם מציאות כזו, כאשר שני ילדיה הקטינים נמצאים בחזקתה. תלויים ועומדים נגד הנאשם שנים עשר חודשי מאסר על תנאי בגין מקרה אלימות, והוא ביצע, על-פי הנטען, את העבירה מושא כתב אישום זה תוך שהוא מבצע עבודות שירות. נטען כי אלימות היא דרך חיו של הנאשם, וכי רואים זאת שוב ושוב. לטענת המאשימה, "טיפול" אינו מילת קסם. נטען כי יש לשלב את הנאשם בטיפול תחילה, לראות שהוא משתלב בו ומתקדם בו, ואז יהיה מקום לשקול חזרתו למקום מגורי הזוג, והדברים נטענו ביתר שאת נוכח הזמן הקצר שחלף מאז האירוע והקרבה למקום מגורי הנפגעת. המאשימה טוענת כי שירות המבחן מבקש לרתום את העגלה לפני הסוס, וכי לא יעלה על הדעת לקבל את ההמלצה הבלתי שקולה לאפשר לו לחזור לבית הנפגעת. לגבי מעצר בית אצל משפחת המשיב או אצל הגיסה, נטען כי אלה מגוננות עליו, ולא ניתן לראות בהם מפקחים ראויים.

7. כאמור, אף הסנגורית לא ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן, שהיתה להחזיר את הנאשם לבית הזוג. הגעתי למסקנה כי אין מקום לקבל את החלופות בדבר מעצר בית בבית האחות או בבית הגיסה. צפיתי בסרט מצלמות האבטחה. התמונות של גבר זורק טלפון נייד על אשתו וסותר לה בפנים, קשות לצפייה. אולם לא מדובר ברף הגבוה של אלימות פיזית. קצינת המבחן התרשמה מכך שהנאשם ביטא יכולת טובה לשתף ולתאר את נסיבות חיו באופן אוטנטי ולזהות צורך בשינוי אורחות חיו. ואולם, עברו של הנאשם בענין אלימות הוא עשיר: הוא הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש אשתקד, הורשע בהתנהגות פרועה במקום ציבורי, באיומים והפרעת שוטר במילוי תפקידו בשנת 2008, באיומים בתיק נוסף בשנת 2008, בתקיפה הגורמת חבלה של ממש והפרעת שוטר במילוי תפקידו בשנת 2007, בהחזקת אגרופן או סכין שלא למטרה כשרה ותקיפת שוטר בשנת 2005, ובשורה של עבירות תקיפה, החזקת אגרופן או סכין,

שוד ועוד בבית המשפט לנוער. אלימות רחוקה מלהיות אירוע חד פעמי אצל הנאשם, ובת הזוג אכן אישרה בחקירה כי היו מקרים של אלימות כלפיה בעבר.

8. לצד כל אלה, יש מקום לייחס משקל משמעותי לכך שהנאשם הוא המפרנס היחיד של המשפחה; שמעסיקו ממתין לו כדי שיחזור לעבודה; וכי בדימונה, הוא רחוק מילדיו הקטנים. ואולם, מקבלת עלי טענת המאשימה, לפיה לא ניתן לראות באחותו ואשת אחיו של הנאשם חלופות ראויות. בענין הגיסה, העיקר אינו אי-אמירת האמת בהכחשת האלימות הנצפית בבירור בסרטון, אם כי גם הוא מהווה שיקול. העיקר הוא, שהכחשה זו עלולה להצביע על כך שגם אם אניח שהגיסה רוצה במידת הצורך לעמוד איתן מול הנאשם, לא יעלה בידיה לעשות כן. כאמור לנאשם עבר עשיר בעבירות אלימות לרבות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, החזקת אגרופן או סכין, ועוד. כאשר הוצג הסרטון של האירוע לגיסתו של הנאשם המוצעת כחלופה, היא הכחישה את שרואים באופן ברור בסרטון. כאשר עיניה של הגיסה אינן רואות את אלימותו אשר מוצגת בפניה בסרטון ברור, מי יתקע לנו כף כי הן ייראו אותו יוצא מהבית בניגוד לתנאי השחרור. החלופה השניה המוצעת, אצל אחותו של הנאשם, מצויה במרחק הליכה מבית הזוג. לא נעלם מעיני כי לא נטען שהיו הפרות תנאי שחרור שמאז שחרורו בתנאים ביום 14.11.2016 למעצר בית בדימונה. אולם נוכח קרבה כזו בין בית האחות ובית הזוג, גם התראה מיידית למשטרה על הפרת תנאי מעצר הבית עלולה שלא להואיל. המסקנה היא, שהחלופות שהוצעו אינן מאזנות כנדרש את מסוכנותו של הנאשם כלפי אשתו בשלב זה שבו הוא טרם החל בטיפול והתקדם בו.

9. לאור כל האמור, אני דוחה את הבקשה.

10. הנאשם רשאי להציע חלופה אחרת, לרבות בעיר עפולה. כן ראשי הוא, עם רצונו בכך, להתחיל בהליך טיפולי של שירות המבחן בדימונה.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ז, 05 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.

דניאל קירס, שופט